

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

HERRENS BEBUDELSE

VIEŠPATIES APREIŠKIMAS (S)

Pirmasis skaitinys (Iz 7, 10–14; 8, 10)

Prabilęs Viešpats kalbėjo Achazui: „Prašyk Viešpatį savo Dievą, sau ženklą – arba apačioje iš žemybių, arba viršuje iš aukštybių“. Achazas atsakė: „Aš nieko neprašysiu ir Viešpaties nebandysiu“. Tuomet Izaijas prabilo: „Klausykite, Dovydo namai! Ar jums per maža varginti žmones, kad jūs įkyrite ir mano Dievui?! Todėl pats Viešpats duos jums ženklą: štai mergelė pradės ir pagimdys sūnų; ji suteiks jam vardą Emanuelis, tai reiškia: 'Dievas su mumis'“. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

Atliepiamoji psalmė (Ps 39, 7–11)

P. Štai ateinu, o Dieve, vykdyti tavo valios.

Tau nepatiko nei kruvinos aukos, nei atnašos vaisių:
bet atvėrei mano ausis, kad klausytų.
Nenorėjai nei deginamų, nei atgailos atnašų.
Tuomet aš tariau: „Ateinu!“ – **P.**

Knygoje apie mane yra parašyta: „Dieve, aš trokštu įvykdyti tavąją valią;
tavo Teisynas meilus mano širdžiai“. – **P.**

Tavo teisumą paskelbiau susirinkimui,
Viešpatie, tu žinai, kad aš netylėjau lūpas sučiaupęs. – **P.**

Neslėpiau savo širdy aš tavo teisumo,
garsiai kalbu apie tavo ištikimybę ir tavo pagalbą
Neslepiu tavo malonės,
susirinkus didžiai daugybei. – **P.**

Antrasis skaitinys (Žyd 10, 4–10)

Broliai! Neįmanomas dalykas, kad jaučių ir ožkų kraujas panaikintų nuodėmes. Todėl, ateidamas į pasaulį, Kristus byloja: „Aukų ir atnašų tu nebenori, bet paruošei man kūną. Tau nepatiko ir deginamosios aukos už nuodėmes. Tuomet aš tariau: štai ateinu, kaip knygos rietime apie mane parašyta, vykdyti tavo, o Dieve, valios!“ Anksčiau pasakęs: „Aukų ir atnašų, deginamųjų ir permaldavimo aukų tu nebenori, nemėgsti“, – o jos atnašaujamos pagal Įstatymą, – jis paskui paskelbė: „Štai ateinu vykdyti tavo valios“. Jis panaikina viena ir nustato kita. Dėlei tos valios esame Jėzaus Kristaus kūno atnašavimu vieną kartą pašventinti visiems laikams. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

Posmelis prieš evangeliją (Jn 1, 14ab)

(P. Aleliuja). – Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę. – (P. Aleliuja).

Evangelija (Lk 1, 26–38)

Angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija. Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“ Išgirdusi šiuos žodžius, ji sumišo ir galvojo sau, ką reiškia toks sveikinimas. O angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą! Štai tu pradėsi išsčiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi. Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; jis viešpataus Jokūbo namams per amžius, ir jo viešpatavimui nebus galo“. Marija paklausė angelą: „Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?“ Angelas jai atsakė: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi. Antai tavo giminaitė Elzbieta pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas tai, kuri buvo laikoma nevaisinga, nes Dievui nėra negalimų dalykų“. Tada Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“. Ir angelas pasitraukė. Tai Viešpaties žodis. **Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>